

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIO Y REDACCIO: Libreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

EL CONDE DE SAN ANTONIO.

EL CONDE DE SAN ANTONIO.

Publiquém avuy lo retrato *auténtich* de una persona, de la qual tant se vé parlant de algun temps ensá. El *Conde de San Antonio*, capitá de caballeria, es lo fill primogénit del Duch de la Torre, está casat ab donya *Mercedes Martinez de Campos*, y viu separat d'ella, pels motius que s'expressan en los folletos que de una part y altra, s'han vingut publicant de uns quants mesos en aquesta banda.

Sense ficarnos nosaltres en interioritats, ni pendre partit per ningú, en una qüestió tant delicada y tant propensa á apassionaments devegadas poch fundats, nos limitém á publicar lo retrato de aquest personatge, creyent satisfer la curiositat dels nostres numerosos lectores.

Inútil fer notar qu' en la publicació de aquest retrato, com molts altres vegadas, LA CAMPANA DE GRACIA s'adelanta á totas las ilustracions nacionals y extrangeras.

REDENTOR Y VÍCTIMA.

Rastor y víctima 's titolava 'l sèn article, senyor don Joan Mañé y Flaquer, 'l article aquell escupit á la cara de molts y de ningú, ja que á ningú s'anomenava y á molts s'aludia.

¡Y lo que son las cosas de aquest mon! Los confreres han prés caudela. Capitenejats pel *Correo catalan* han sortit y cada dia van sortint noves nieradas de frenétichs, protestant contra 'l ditxós article, ab uns termes y uns modals dignes de 'n Savalls y en Caga-rahims y altres tipos de aquells, de qui vosté, ab tant poca experiencia vá dir un dia:

«La muerte del contrario valeroso solamente el que es vil la solemniza.»

Vosté 'ls vá planye quan se revolcavan mal ferits per terra y are se l' hi tiran á sobre: cria corps y 't trenrán los ulls. ¡Agrahiment carlí!

¡Y donchs que 's creya don Joan? Aquella noblesa catalana que contra vosté protesta, aquells católics de tots calibres que contra vosté s' exaltan, aquells *requetés* de seminaristas de Vich y de Barcelona que l' insultan; aquells canonges de la Catedral que, inspirats sens dupte pèl such de canadellas, declaran públicament qu' están ab lo *Correo* EN TOT Y PER TOT, ó com si diguessen, per dir missas y clavar t' abucassos á la salut del rey del *As d'oros*, y finalment aqueus rectors, vicaris y clero de tantas parroquias que l' excomunican, com si 's tractés de un redactor de la CAM

lo fusell per fer la pò;
tot se fa ab la dinamita
qu' es barata y vá millò.
Inglaterra, Fransa, Rússia...
quan véhen lo poble ayrat.
fan com si 'ls dignessin Llúcia
y 'l deixan abandonat...

Donchs aquesta indiferencia
es prechs que tingui fi,
ja que 's véu ab evidéncia
que aixó aixís no pot seguí.
Vinga nitro-glicerina,
vinga l' invencible llamp;
á cada pas una mina,
un cartuxo á cada pam.
Los governs nos sabateijan
y 'ns fan anar com á bòrts;
ja que tant y tant sordejan
veyám si aixís serán sòrts.
Guerra á tothom! Guerra, guerra
contra l' opressor pervers!
Somoguém tota la terra!
Eafonzem tot l' univers!
La tiranía 'ns incita
y 'ns obliga á alzar la má...
Vinga, vinga dinamita!
Fora ja!
Aplastém y destróhim
á tot lo géneró huma!

LA AUTORITAT.

La corrent sembla que avansa
bramant d' un modo espantós,
plena d' odís y venjansa,
seguint son camí tortuós.

Convé molt espavilarnos,
demostrant á aquesta gent
que no han pas d' intimidarnos
ab lo seu coro estrident.

¡Ay d' aquell que s' atreveixi
á doná un pas mal donat!
¡Ay d' aquell que desconeixi
la má de la autoritat!

Ferro ab ferro, guerra ab guerra:
ja que ho volen, ataquém;
quí á la violéncia s' aferra,
ab violéncia l' pagarem.

¡Anarquía... comunisme...
contracte... liquidació...!
¿Qué vol dí aquest embolisme?
¿Qu' es aquesta confusió?

¿No es aixó una informe massa
de propòsits inmorals?
¿No es una clara amenassa
als grans fonaments socials?

Vinga l' sabre: si las minas
explosibles ván saltant,
saltarán sobre las ruinas
los caps dels que las farán.

Lo socialisme 'ns invita
á llensarnos al caré
per lutjá ab la dinamita...
Está bé!

Lo combat ja ha comensat:
veurém qui caurá primé.

LA DEMOCRACIA.

¡Pau y amor! ¡Pau y bonansa!
Tots los homes son germans;
no forjéu plans de venjansa,
y allarguévos tots las mans.

No es ab minas tenebrosas
com se logran alcansar
las grans victorias gloriosas
del progrés y 'l ben estar.

No es ab crits y xurriacadas
com s' imposa la quietut
á las corrents desbordadas
que agitan la multitud.

¿Qué guanya la dinamita
estallant aquí y allá?
Res: ompla d' ardor é irrita
á aquells que vol espantá.

Y 'ls poders, ¿qué conseguixen
ensenyant sempre 'l bastó?
Enconá á aquells que grunyeixen
ab rahò ó sense rahò.

¡Débils, fora la violéncia!
¿Ser grans y libres voléu?
Pues acudiu á la ciencia;
instruhívos, y ho seréu.

¡Foris, deixéu lo bastó en bandal!
¿Voléu veure apaciguat
al poble qu' ara 's desmanda?
Pues donéuli llibertat.

Aquí está 'l que 's necessita;
per vence la dinamita...
¡No hi ha més!
La instrucció y la llibertat
portan pau, calma y progrés.

C. GUMA.

OM en qüestions de joch jo no hi jugo,
m' limitó á transcriure lo que diu un
periódich:
«A Barcelona entre grans y xicas
funcionan 34 casas de joch!»
Diàlech:
—A quarto cada una no més, pela

rodona ¿sa b?—¡Als!

En un mateix dia y á l' Audiéncia de Madrid:
1.er S' examinava si procedia una causa de injurias
contra 'l periódich *El Porvenir*.

2.ª Se veyá en judici oral una causa sobre sedició
contra 'l periódich *El Porvenir*.
En un dia solzament
dugas causas ¿qué 'ls ne sembla?
Mirin, aquest es avuy
lo *Porvenir* de la prempsa.

Llegeixo en un periódich de Madrid:
«Ahir lo senyor Duch de la Torre conferéncia llarga-
ment ab lo senyor Ministre de la Guerra.»
¿Veure junts al de la Torre
y al ministre de la guerra?...
¿Es que la fusió s' ensorra
ó es que s' ensorra l' esquerra?...

Un mestre libre cambista pregunta á un seu deixeble.
—Digas noy ¿qué son primeras materias?
Lo xicot al sentir la pregunta 's posa á plorar.
—Vaja no ploris, ¿no sabs qu' es primera materia?
—Prou que ho sé... Es la que m' ha sortit á l' orella
de l' estirada que m' hi vá donar fá quatre dias.

Se parla de crear una companyia de barcos titulada
La mala real espanyola.
Los barcos serán mitj de guerra y mitj mercants y
servirán ¿perqué dirian? Per obtenir del Estat una sub-
venció de 1.500.000 pessetas.
Diuhen si la Companyia té l' apoyo de 'n Martinez
Campos y de 'n Sagasta.
O com si diguésem: *espasa, mala, basto* y un mi-
lló cinchceentas mil pessetas al plat.
La Companyia dirá—Entro y vaig al robo.
Pero 'l pais es molt capás de donarli codillo.

El conde de Xiquena, governador de Madrid, ha pro-
hibit *el canto y baile flamenco*.
Si l' ordre del Governador se cumplia al péu de la
lletra, queya la fusió.
Perque 'ls qu' están empleats son los que *cantan*;
los que volen que 'ls emplehin son los que *ballan*,
y tots plegats son una colla de *flamencos*!

Los nihilistas han inventat una mena de sombreros
molt curiosos, sombreros de dinamita, destinats á es-
pressar lo seu entusiasme 'l dia del coronament.
Passa l' emperador, pléas d'entusiasme 'ls nihilistas
tiran los sombreros á terra, aquets explotan, y empe-
rador, corona y séquit real, se 'n ván al cel á celebrá
'l banquet de la coronació.
¿Qué tal qué 'ls sembla?

L' emperador está resolt * * no revelar á ningú per
quin puesto entrará á Moscou.
—Qui sab!
Potser s' hi ficará per las clavegueras.

Los del *Correo Catalan* no están per fer monuments
al Bisbe, res de monuments. Lo que fan es recullir di-
ners per fundar una missa perpétua, en sufragi de la
seva ánima.
Com si diguéssen: lo conndemnan á *purgatori* per-
pétuo.

Al últim en Montero Rios ha jurat lo càrrech de di-
putat.
Y 'l dia que vá jurar, vá perdre 'l sombrero.
Jo me esplico la desaparició del barret del Sr. Mon-
tero Rios. Acostumat á saber, dada la seva posició, lo
que passava péu del seu amo, avants de veure 'l
jurar, rodolant, rodolant, vá sortir del Congrés.
Per que á mi que no m' ho digan: no hi ha cap pare
de la pàtria capás de amagar lo barret á un altre pare
de la pàtria.

En Martos comensa á tocar las ventatjes de tenir trac-
tes ab en Sagasta.
Presenta á un amic candidat per Sigüenza y l' hi
derrotan; ne presenta un altre per Lorca y l' hi derro-
tan; ne presenta un altre per Soria y l' hi derrotan
també.

¡Pobre Martos! Ell no pot tenir cap péu... de tonto.
Pero 'ls constitucionals l' afaytan.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Cor-ba-ta*.
2. MUDANSA.—*Paco-Peco-Pico*.

3. CONVERSA.—*Parque*.
4. TRENCA-CLOSCAS.—*Prat de Llusanés*.
5. ROMBO.—
C
M A L L
C A D E L L
L L E T
L L
6. GEROGLIFICH.—*L' aire no 's véu*.

Han enviat totas sis solucions los ciutadans Sachetti y
Bonifaci; 5 Un Republicá, Gravina y Espuma de Mar;
4 Hércules; 3 Descendent del Hostal Nou y Xaripa de Reus;
2 Tio V. Pullós y 1 no més Birolet y Serrahima.

XARADA.

Trobarás qu' es nom de dona
Hu-segona;
qu' es menjar fi jo crech bé
dos-primé;
y nom d' home veurás qu' es
dugas-tres.
Si fins ab datos tant clás
lo mèu *total* no has comérs,
francament, lector, serás
molt *prima-segona-tres*.

ANAGRAMA.

—Dèu te guard' ¿de ahont véns *Total*?
—De veure á la *Tot*, Pasqual.

RAMÓN ROMANISQUIS.

MUDANSA.

Casa de pagés será
si la *tot* posas ab *a*;
signe aritmétich sol sé
mon *total* escrit ab *e*;
no voléria durne jo
de *total* escrit ab *o*.
Y potser te 'n dirás tú
de *total* posat ab *u*.

SIR BYRON.

SINONIMIA.

En la casa de la *tot*
de la *tot* de ahont jo soch fill,
hi ha un tal *Tot* que fá de arcalde
y de caure está en perill.

J. CAP.

ROMBO.

Primera ratlla horisontal y vertical, una lletra.—2.ª, una
part del cós.—3.ª, un' altra part del cós.—4.ª, una mida.—
5.ª, una consonant.

TERESA MOLA.

GEROGLIFICH.

L' OR
III
L
COR
RE PER
Gal
ICI
A

SIMON DE SEBRUEL.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

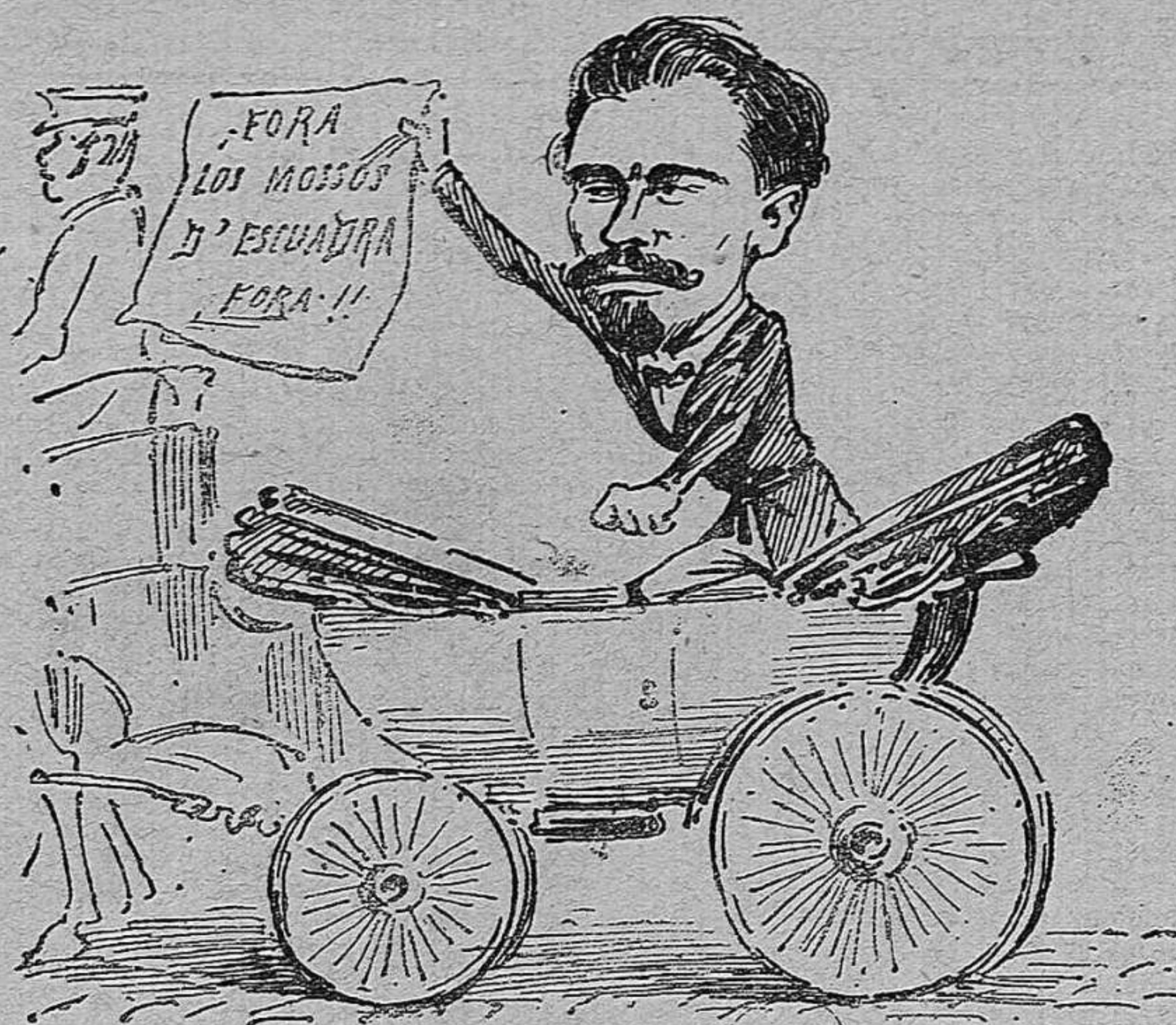
Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciuta-
dans Sir Byron, Palitrocas, Sambomba, J. M. P., Ciutada Paco y Fra-
re de Poblet.

Las demés que no s' mencionan no 'ns serveixen com y tampoch
lo que 'ns envian los ciutadans Ramon Perez, Cap-de-mort, Descen-
dent del Hostal Nou, Pere Nyonya, S. S. y S., Hermita Geroni, Noy de
cal Ferré, Radolinayre, P. Moncan, Anonim y Nap-buf.

Ciutada J. Guíera: La noticia que 'ns dona es molt grave y no po-
dria donarla sense algu que s' encarregui de respondre 'n.—Sastre
y Parroquia: Publicarem conversa y trenca-closcas.—J. R.: Molt
bé trenca-closcas y quentos: l' epigrama massa vert.—Trafalgar:
Publicarem un logogrifo y dos geroqlifichs.—Pepet del Carril: Rebut
lo duplicat.—Sir Byron: Hi anirán dugas conversas.—Xaripa de Reus:
Idem. lo rombo.—Hércules: Publicarem dos rombos.—Espuma de
Mar: Idem. un rombo.—Sachetti: Publicarem lo que 'ns envia.—
Roch, Rich y Ruch: no podém perdre l' espay donant las explicacions
que 'ns demana.—C. de Tan: Es una mica mansoy lo quadro que 'ns
envia.—Mister Jhonson: Va be.—Uu imparcial (Sant Feliu), J. R.
(Sabadell) y J. C. (Amer): Gracias per las noticias que 'ns envian.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj*, 20.

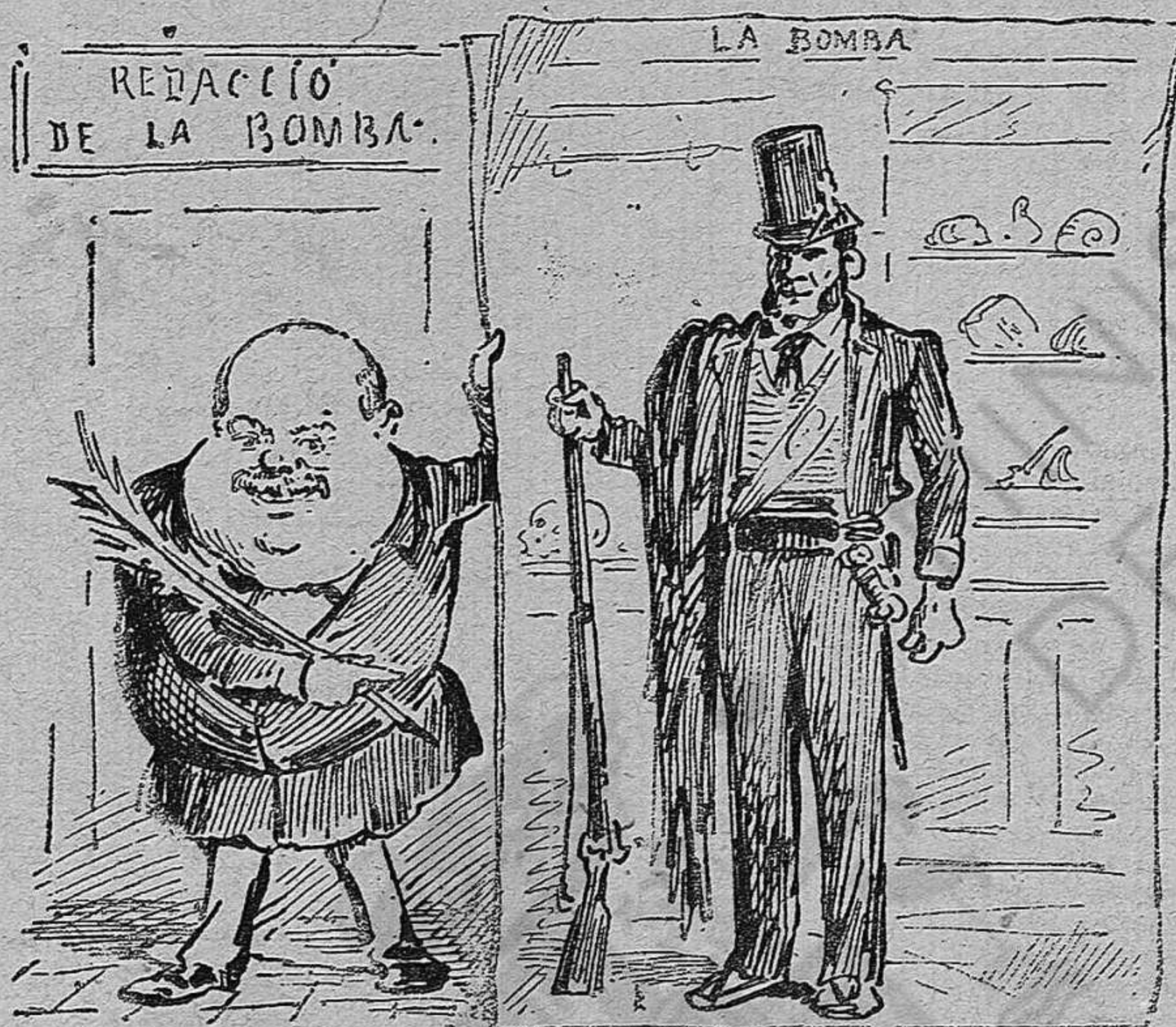
Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatru, 21 y 23.

1868 — L' actitut del revo'ucionari.

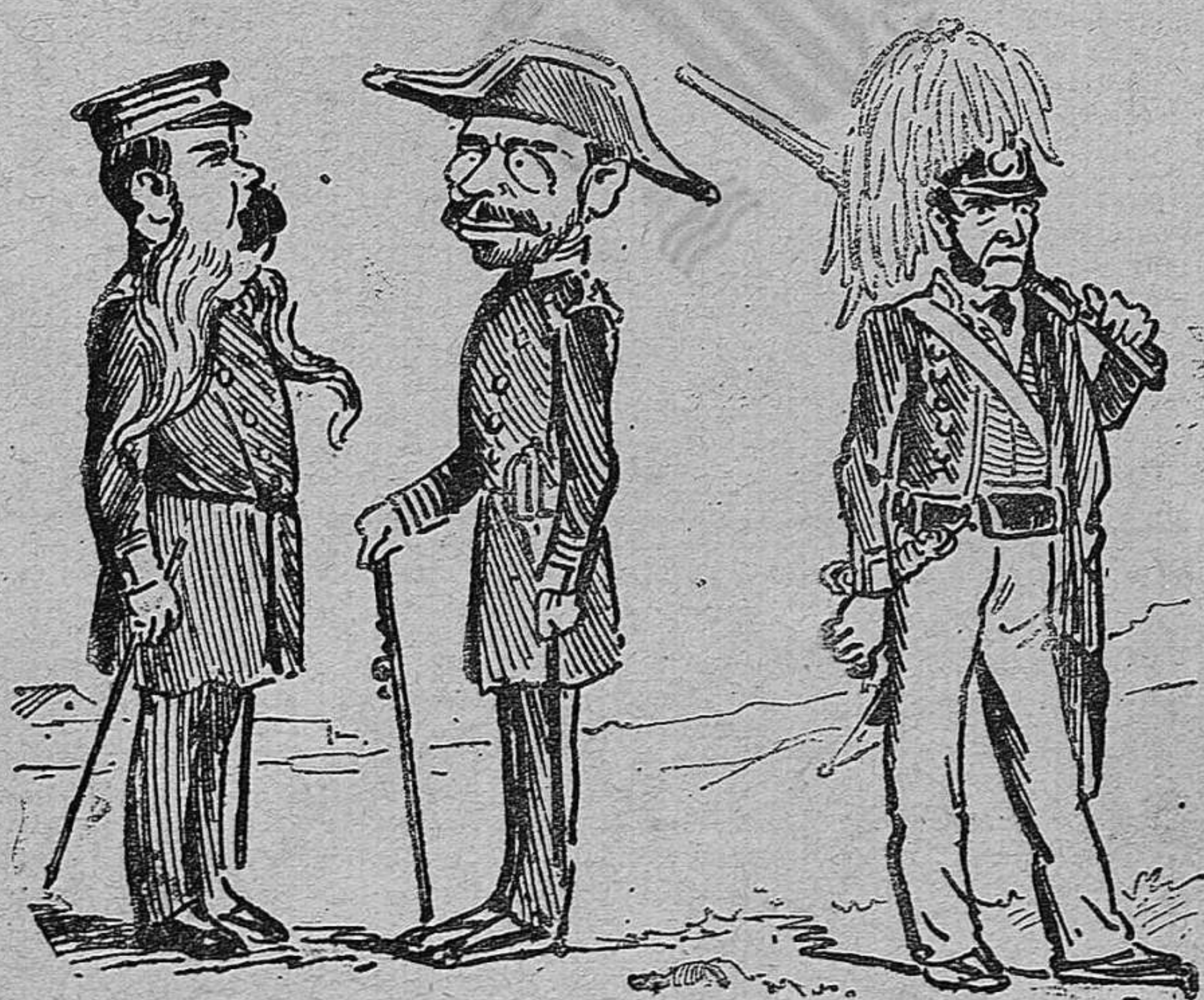
1883 — L' excusa del malalt.

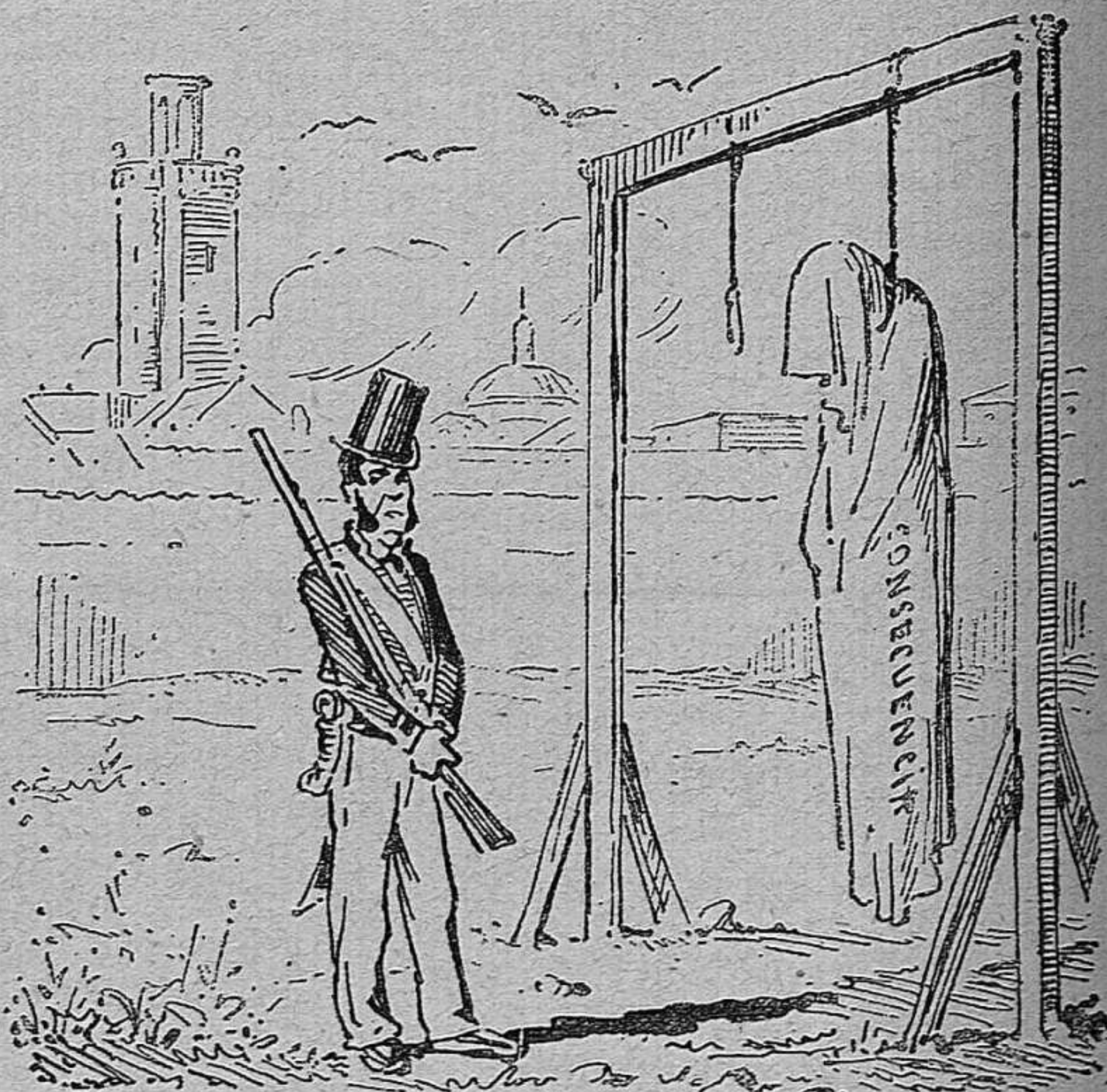
1877. — Un moz cruo (1)

1883 — Un bon mosso.

Ja que ha de haverhi Mossos de l' Esquadra, nosaltres proposém per *quesas* á aquests dos senyors, y modificar l' uniforme dels individus.

—Y la consecuencia de's constitucionals?
—¡Penjadall!

(1) La caricatura qu' ensenya l' antich director de la *Bomba*, es'ta copiada exactament de un número de aquell periódich. Duya l' següent lema: «Fósil de una especie perdida, hallado en ciertas excavaciones practicadas en el edificio de la Diputacion Provincial de Barcelona.»